

[Svend Åge Petersen]

Dette valg mener vi i Det Konservative Folkeparti ikke at vi skal blande os i. Vi vil heller ikke være med til at forlange, at der i den enkelte kommune skal være så stort et antal institutions- og andre pasningsmuligheder hovedsagelig for andre skatteyderes penge til rådighed også for forældre, som af den ene eller anden grund selv kan passe deres børn. Det gælder også, hvis grunden skulle være arbejdsløshed. Et sådant ressourceforbrug har vi ganske enkelt ikke råd til.

Den enkelte kommunalbestyrelse har naturligvis en interesse i, at der ikke er én eneste dag-institutionsplads for meget, og netop sådanne til tider fornuftige økonomiske overvejelser kan måske i nogle enkelte tilfælde føre til, at der opstår mangel på pasningsmuligheder i den enkelte kommune.

Hvis det medfører, at forældre ikke kan få passet deres børn og derfor bliver nødt til at sige nej til et tilbudt arbejde, er kommunen ifølge bistandsloven pligtig til at yde de pågældende kontanthjælp, og det er langt dyrere for kommunen end f.eks. at sørge for en dagplejeplads. Derfor er der for den enkelte kommune al mulig grund til at overholde bistandsloven ved at stille det fornødne antal pasningsmuligheder til rådighed.

I beslutningsforslaget foreslår SF, at revalidender og andre bistandsmodtagere skal kunne blive dagpengeberettigede efter ½ år i en arbejdsløshedskasse. Det ville altså betyde, at nogle kan få udbetalt dagpenge efter blot ½ års medlemskab af en arbejdsløshedskasse, mens alle andre skal have været medlem i mindst 1 år. Med al respekt for, at også den nævnte gruppe har et behov for at opnå mulighed for at modtage dagpenge, må vi fraråde at indføre en sådan forskelsbehandling.

Som så ofte før, når SF stiller et forslag, er der ikke nævnt noget om, hvad forslaget vil koste. Derfor vil jeg spørge ordføreren for forslagsstillerne: Hvad vil dette forslag egentlig koste? Jeg vil godt uddybe det lidt: Hvor skal pengene i givet fald hentes, eller sagt på en anden måde, hvem skal pengene i givet fald tages fra? Det synes jeg egentlig burde være noget, der fremgik af beslutningsforslaget.

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke gå ind for forslaget.

Hans Jørgen Holm (V):

SF har fremsat mange forslag i denne samling. Nu har jeg for anden gang fornøjelsen af at skulle give nogle bemærkninger til et af dem. Fælles for dem er, at de ikke er særlig gennemarbejdede. Dette beslutningsforslag, B 132, med den flotte titel om forbedring af dagpengereetten for forældre med børnepasningsbesvær samt forbedrede rettigheder for revalidender, ligner for hovedpartens vedkommende en gammel travet. Så vil jeg også tilføje den bemærkning, at der også er rod i bemærkningerne.

Jeg har ellers altid opfattet SF som et parti med en solid viden om arbejdsmarkedsforhold, en viden, jeg respekterer, selv om vi ofte har været uenige. Derfor undrer det mig, at SF nu hiver sådan en gammel sag frem, der, som arbejdsministeren har været inde på i forbindelse med punkt 1 om børnepasningsproblemerne, i alt væsentligt er løst.

Vedrørende punkt 2 finder jeg det yderst betænkeligt at indføre særregler på dette område. Det er et princip, der hidtil har været bred enighed om, og jeg har svært ved at se, hvorfor denne gruppe skulle have særlige regler.

Arbejdsministeren har kommenteret reglerne om adgang til at benytte AF-systemet. Her vil jeg også sige, at forslagens bemærkninger ikke ligefrem styrker argumentationen.

Punkt 3 kan være en overvejelse værd, om rådighedsvurderingen kræver en praktisk prøve, dvs. om det er nødvendigt, at man skal have de 5 ugers arbejde, for at det kan afgøres, om den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet, efter at man har været igennem en revalidering.

Med disse bemærkninger vil Venstre afvise forslaget.

Kirsten Lee (RV):

Princippet om, at man skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, er en vigtig forudsætning for at kunne oppebære dagpenge, og vi ønsker ikke at ændre det princip. Alle på dagpenge ved, de skal være i stand til at skaffe børnepasning, når de anvises arbejde. For nogle arbejdsmodtagere, som f.eks. folk i restaurationsbranchen, ved de endda, at det skal kunne ske inden for timer.

Det Radikale Venstre har for det første tillid til, at mennesker er i stand til at arrangere den slags uden det offentliges mellemkomst – men-